

faar man den Bog, der før maaske har kostet 2 Kr., for 50 Øre, der er ikke nogen som helst Svindel eller noget som helst deri, der kan henregnes under Begrebet illoyal Konkurrence. Anderledes forholder det sig med mange af de Reklameringer, som finder Sted fra forskellige handlendes Side, hvorved de søger at lokke Kunder til sig, idet de paa den ene og den anden Tid af Aaret udsteder Bekendtgørelser om Udsalg til nedsatte Priser, Udsalg, som har mere eller mindre svindelagtig Tendens. Med Hensyn hertil er det, at der fra de næringsdrivendes Foreninger er fremkommet Ønske om at faa § 5 vedtaget. Den er indsat i Landstinget af Hensyn til de næringsdrivende, og jeg for mit Vedkommende maa ønske den Paragraf opretholdt. Der har i Udvalget været Tale om at ændre Paragraffen ved at indføre en særlig Bestemmelse, som kunde tilfredsstille Boghandlerne. Dette kunde meget let lade sig gøre enten ved udtrykkelig at nævne Boghandlerne eller, som det var paa Tale i Udvalget, ved at give Ministeren en Dispensationsret, som han kunde bruge overfor Boghandlerne og i lignende Tilfælde. Hvis man havde vedtaget en saadan Bestemmelse, vilde jeg have stemt for den, og derigennem vilde der være skabt Enighed i Udvalget. Nu har altsaa Udvalgets Flertal foretrukket ikke at indføre en Tillægsbestemmelse, men at udstemme hele Paragraffen af de Grunde, jeg har anført, og som jeg paa Grund af det sene Tidspunkt ikke skal udvikle udførligt. Jeg anser det imidlertid som sagt for rigtigt at fastholde den nævnte Paragraf, der ligesom Lovforslaget i det hele fremkommet efter stærke Ønsker fra de næringsdrivendes Side, og jeg skal anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslag Nr. 2, hvorefter § 5 skal udgaa. Jeg nærer ikke synderlig Tvivl om, at naar dette Lovforslag efter de foretagne Ændringer vender tilbage til Landstinget, vil man der fastholde den Bestemmelse, man satte ind, saa jeg gør nogenlunde Regning paa at se Lovforslaget igen. Jeg opfordrer alle, der er enige med mig, til at stemme imod Ændringsforslag Nr. 2.

Handelsministeren (Hage): Saavel Betænkningens Indhold som mange Udtalelser, der er fremkommet, medens dette Lovforslag har været til Forhandling paa Rigsdagen, vidner om, at denne Lov

ikke kan glæde sig ved en meget udstrakt Sympati. Dette har ogsaa fundet Udtryk i den Langsommelighed, hvormed Behandlingen paa Rigsdagen er foregaaet. Det var i Efteraaret 1916, at jeg i Landstinget fremsatte Forslag til Lov om Revision af den nugældende Lov i Overensstemmelse med den Forskrift, som indeholdes i Loven. Landstinget behandlede Lovforslaget et helt Aar igennem og naaede at vedtage det i ændret Skikkelse i Efteraaret 1917. Umiddelbart derefter blev Lovforslaget fremsat her i Tinget, og nu har det været Genstand for et halvt Aars Behandling i Udvalg og kommer omsider herved i Tinget, jeg tør vel nok sige i den 11te Times sidste Minut. Det maa nu erkendes, at det ikke er saa helt uforstaaeligt, at Lovforslagets Bestemmelser ikke i al Almindelighed vinder ubetinget Tilslutning. Thi medens der vil være Enighed om det, som er Hovedindholdet, nemlig at søge at bidrage til at afværge uheldelig, uærlig, uredelig Fremgangsmaade i Erhvervslivet, saa findes der ved Siden heraf i Loven visse Bestemmelser, som forbyder og straffer Handlinger, hvis Forkastelighed ikke er umiddelbart indlysende for enhver. Jeg sigter særlig til de Bestemmelser, som ogsaa til Dels har været omtalte i Dag, Forbud imod at give Tilgift, Forbud imod at sælge under den Pris, som Fabrikanten eller Grossisten har mærket paa Varen, og Forbud mod at reklamere med, at man sælger til nedsat Pris. Dette er, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) har fremhævet, nogle af de Bestemmelser, som i alt Fald visse Kredse af handlende tillægger netop den største Betydning, men som mange andre ikke vil være i Stand til i al Almindelighed at finde naturlige og berettigede. Bortset herfra er imidlertid Lovens Formaal, der stræber at begrænse Uærlighed og Uhæderlighed, en Ting, som alle kan slutte sig til som almindelig ønskelig, og naar man ser, at det erfaringsmæssigt atter og atter viser sig, at der forekommer Handlinger, som ganske utvivlsomt maa anses for at være ikke blot uhæderlige, men rent ud svigagtige, men som ikke kan rammes i Kraft af nogen i vor Lovgivning ellers eksisterende Paragraf, maa man sige, at denne Lov paa ingen Maade er overflødig. De Ændringer, som nu foreslaas af